ДНЕВНИКЪ

(СТЕНОГРАФИЧЕСКИ)

НА

VIII-то ОБИКНОВЕННО НАРОДНО СЪБРАНИЕ,

(ПЪРВА РЕДОВНА СЕСИЯ).

IV засѣдание, Петъкъ, 21 Октомврий, 1894 година.

(Отворено въ 1 1/2 часа слѣдъ пладнѣ, подъ прѣдсѣдателството на прѣдсѣдателя г-на Т. Теодорова).

Прѣдсѣд.: Ще се прочете списъкътъ, за да стане провѣрка на присѫтствующитѣ г-да народни прѣдставители.

Секр. М. Такевъ: (Чете списъкътъ).

Отсѫтствуватъ г-да прѣдставителитѣ: Коста Стефановъ, Димитръ Тончевъ, Ив. Димитровъ, Андонъ Самоковлийски, Стефанъ Калѫповъ, Ангелъ Шоповъ, Евлогий Георгиевъ, Костаки Пѣевъ, Марко Карабелювъ, Петръ Мецовъ, Изетъ Мехмедовъ, Бончо Радановъ, Петко Ю. Тевекеловъ, Димитръ Х. Ивановъ, Илия Д. Вълчевъ, Велчо Велчевъ, Х. Хюсеинъ Узуновъ и Янко Сакѫзовъ.

Прѣдсѣд.: Отъ цѣлото число на г-да народнитѣ прѣдставители въ днешното засѣдание присѫтствуватъ 137 души, а отсѫтствуватъ 18 души. Има, значи, нуждното число прѣдставители, за да бѫде засѣданието законно и редовно.

Г-нъ Министръ-Президентъ има думата. (Всичкитѣ г-да прѣдставители се исправятъ. Настава мълчание и тишина).

М-ръ Д-ръ К. Стоиловъ: Г-да народни прѣдставители! Натоваренъ съмъ отъ **Негово Царско Височество**, да направя на Народното Събрание едно скърбно съобщение. **Негово Императорско Величество Александръ III-й Александровичъ, Всероссийски Императоръ и Самодержецъ**, вчера прѣдаде Богу духъ. (**Гласове:** Вѣчна му память! Богъ да го прости!) Прѣдъ отворения гробъ, наша длъжность е да си спомнимъ, че великиятъ покойникъ е синъ на Царя, който българския народъ нарича Освободитель; че Той самъ е воювалъ за създаването и за свободата на нашето отечество, и че най-послѣ цѣлиятъ образованъ свѣтъ, въ Неговото лице, оплаква единъ отъ най-главнитѣ фактори за запазването на мира, отъ който и нашето отечество се е ползувало въ голѣмъ размѣръ. Увѣренъ съмъ, г-да прѣдставители, че вие взимате най-живо участие въ скърбьта на Императорското Русско домочадие, въ скърбьта на **Негово Ц. Височество** нашия Князь и въ скърбьта на цѣлия Русски народъ. Въ изражение на тия чувства, **Негово Царско Височество** нашиятъ Князь е взелъ инициативата и е отправилъ една съболѣзнователна телеграмма на **Негово Императорско Величество** новиятъ **Царь Николай II-й**, отъ свое име и отъ името на цѣлия Български народъ. Сѫщо тъй, г-да прѣдставители, и азъ отъ името на Княжеското правителство и отъ името на г-да народнитѣ прѣдставители, — увѣренъ, че съмъ тълкуватель на тѣхнитѣ чувства на искренна жалость и скърбь — отправихъ до Негово Високо Прѣвъсходителство Канцлерътъ на Русската Империя, г-на де Гирса, една телеграмма, въ която исказахъ нашитѣ чувства на искренна скърбь и съболѣзнование. Освѣнъ това, г-да прѣдставители, **Негово Царско Височество** съ днешна дата е издалъ слѣдующитѣ два рескрипта. Първиятъ Височайши рескриптъ е отправенъ до г-на Министра на Външнитѣ Работи и Исповѣданията, и той има слѣдующето съдържание: (Чете).

„До Министра на Външнитѣ Работи и Исповѣданията.

По случай смъртьта на **Негово Императорско Величество Александръ III-й Александровичъ, Императоръ и Самодержецъ Всероссийский,**

ЗАПОВѢДВАМЕ:

Да се отслужатъ въ всичкитѣ Божественни храмове на Княжеството тържественни панахиди за упокоение душата на въ Бозѣ почившия Императоръ.

Издаденъ въ Нашия Дворецъ Евксиноградъ на 20-й Октомврия 1894 год.

Фердинандъ.“

Вториятъ рескриптъ е отправенъ до г-на Министра на Войната и има слѣдующето съдържание: (Чете).

„До Министра на Войната.

По случай смъртьта на Негово Императорско Величество Александръ III-й Александровичъ, Императоръ и Самодержецъ Всероссийский.

Възлагаме на Нашата армия осемь дневенъ трауръ, начиная отъ днесь, 21-й Октомврий.

Издаденъ въ Нашия Дворецъ Евксиноградъ на 21-й Октомврия 1894 година.

Фердинандъ.“

Направени сж распореждания, г-да прѣдставители, за да се испълнятъ тия Височайши заповѣди. Прочее, прѣдлагамъ на Нар. Събрание, въ знакъ на исказване дълбока скърбь, да вдигне днешното засѣдание, и каныж г-да нар. прѣдставители, да присжтствуватъ на тържественната панахида, която ще се отслужи въ Съборната черква Св. Краль, утрѣ по десеть часа, за упокоение душата на о Бозѣ почившия Императоръ. (Гласове: Прието!)

Прѣдсѣд.: Г-да народни прѣдставители! Като съмъ увѣренъ напълно, че чувствата на дълбока горесть, които исказватъ Негово Царско Височество, възлюбленията нашъ Господарь и Неговото правителство къмъ опечаленото Августейше Царско сѣмейство на Негово Императорско Величество Русския Императоръ Николай II-й, обладаватъ и народното прѣдставителство, убѣденъ съмъ напълно, че ще се съгласите да искажемъ и ние отъ своя страна нашитѣ съболѣзнования и нашата скърбь, като вдигнемъ днешното наше засѣдание, въ знакъ на искренно съболѣзнование и отложимъ нашитѣ засѣдания до идущия Понедѣлникъ. А сжщо така, увѣренъ съмъ, че г-да народнитѣ прѣдставители, ще зематъ участие на панахидата, която утрѣ ще се отслужи въ черквата Св. Краль. (Одобрителни изявления. Гласове: Прието, прието!)

Обявявамъ, прочее, засѣданието вдигнжто и закрито.

(Закрито въ 2½ часа послѣ пладнѣ).

Прѣдсѣдатель: **Т. Теодоровъ.**

Подпрѣдсѣдатели: **Д-ръ Янколовъ.** **Д-ръ Ст. Даневъ.**

Секретари: **Дам. Цековъ.** **Дим. Марковъ.** **Ат. Краевъ.** **Геор. Юруковъ.**

Секретари: **Мих. Такевъ.** **Никола Козаревъ.** **Алекси П. Ангеловъ.** **Манолъ Стефановъ.**

Началникъ на Стенографическото Бюро: **Хр. П. Константиновъ.**